

VENDIM
Nr. 40, datë 18.7.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Vitore Tusha	Anëtare e “ “
Sokol Berberi	Anëtar i “ “
Admir Thanza	Anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	Anëtare e “ “
Fatmir Hoxha	Anëtar i “ “
Vladimir Kristo	Anëtar i “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 3.5.2012, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 12 Akti, që i përket:

KËRKUES: Shkëlqim Meçe

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi, si të papajtueshëm me Kushtetutën, i vendimeve nr. 169, datë 3.12.2009 të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe nr.00-2010-455, datë 12.2.2010 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 42, 43, 131/f, 132, 134/1/g dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 5/4, 6/1 dhe 13 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ), neni 2 i Protokollit nr. 7 të KEDNJ-së; neni 77 i ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes, Vladimir Kristo, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesi Shkëlqim Meçe është arrestuar në flagrancë, si i dyshuar për kryerjen e veprave penale të falsifikimit të monedhave, në bashkëpunim, dhe kundërshtim i punonjësit të policisë së rendit, në bashkëpunim, të parashikuara respektivisht nga nenet 183/2 dhe 236/2 të Kodit Penal (KP).

2. Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Berat ka paraqitur para kësaj gjykate kërkesë me objekt vleftësimin e ligjshëm të arrestimit të kërkuesit në flagrancë dhe caktimin e masës së sigurimit.

3. Me vendimin nr. 82, datë 1.11.2009, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat ka vlerësuar të ligjshëm arrestimin në flagrancë të kërkuesit dhe ka caktuar ndaj tij masën e sigurimit “arrest në burg”.

4. Ndaj këtij vendimi, në datë 11.11.2009, ka paraqitur ankim mbrojtësi i kërkuesit.

5. Me vendimin nr. 169, datën 3.12.2009, Gjykata e Apelit Vlorë ka vendosur mospranimin e ankimit për shkak të paraqitjes së tij jashtë afatit ligjor.

6. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendim nr. 00-2010-455, datë 12.2.2010, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuesi ndaj vendimit të Gjykatës së Apelit Vlorë, pasi ai nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

7. Ndërkohë, për shkak të gjendjes shëndetësore të kërkuesit, *medio tempore*, është kërkuar nga ky i fundit zëvendësimi i masës “arrest në burg” me një masë tjetër më të butë dhe Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat, me vendimin nr. 22, datë 7.12.2009, ka vendosur zëvendësimin e masës së “arrest në burg” me “arrest në shtëpi”.

8. Në datë 25.1.2010, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Berat ka paraqitur kërkesë për gjykimin e çështjes me të pandehur kërkuesin dhe shtetasin E. M., të akuzuar vetëm për veprën penale “kundërshtim të punonjësit të Policisë së Rendit”, në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 236/2 i KP-së.

9. Gjatë gjykimit, kërkuesi ka pranuar faktin penal dhe ka kërkuar procedimin me gjykim të shkurtuar. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat, me vendim nr. 88, datë 6.4.2010 ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit

për veprën penale “kundërshtim të punonjësit të Policisë së Rendit” në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 236/2 i KP-së dhe dënimin e tij me 9 muaj burgim. Në aplikim të nenit 406 të KPP-së ka vendosur dënimin e tij, përfundimisht, me 6 muaj burgim dhe shuarjen e masës së sigurisë “arrest në shtëpi”. Ky vendim ka marrë formë të prerë në datë 17.4.2010.

II

10. **Kërkuesi Shkëlqim Meçe**, në datën 2.2.2012, i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me kërkesë për shfuqizimin e vendimeve të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, duke parashtruar këto shkaqe:

10.1. Gjykata e Apelit Vlorë dhe Gjykata e Lartë i kanë cenuar kërkuesit të drejtën e aksesit dhe atë të ankimit. Arsyeimi i Gjykatës së Apelit Vlorë se ankimi është paraqitur jashtë afatit ligjor është rezultat i kuptimit dhe zbatimit të gabuar të neneve 249 dhe 415/1 të KPP-së. Nga përmbajtja e nenit 249 të KPP-së kuptohet që duke përdorur fjalët “nga njoftimi” ligjvënësi nuk ka pasur qëllim të përfshijë edhe datën në të cilën i është njoftuar vendimi. Ky përfundim përforcohet edhe me interpretimin që i bëhet kësaj dispozite në lidhje me nenin 415/1 të KPP-së.

10.2. Vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nuk është i arsyetuar dhe nuk i ka dhënë përgjigje pretendimeve ligjore të ngritura në rekurs. Edhe pse Gjykata e Lartë, në kuptim të nenit 433 të KPP-së, ka në kompetencë të analizojë dhe vlerësojë përputhjen e shkaqeve të paraqitura në rekurs me kërkesat e ligjit, ajo nuk ka marrë në shqyrtim pretendimet e lartpërmendura të parashtruara në rekurs nga kërkuesi.

III

Vlerësimi i Gjykatës

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuesit

11. Gjykata në jurisprudencën e saj në lidhje me legjitimitimin e kërkuesit, në kushtet e dhënies së një vendimi të ndërmjetëm si ai i masës së sigurimit personal “arrest në burg”, ka theksuar se në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet asaj për cenimin e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shterur të gjitha mjetet juridike. Shterimi i mjeteve juridike nënkupton që ankuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete (*shih vendimin nr. 27, datë 20.6.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Shterimi i mjeteve përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkuesi, i cili para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese, duhet të vërtetojë se ka përdorur të gjitha mjetet ligjore të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura (*shih vendimet nr. 1, datë 19.1.200; nr. 28, datë 23.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata ka theksuar se neni 131/f i Kushtetutës ka të bëjë me faktin se kontrolli i ushtruar nga Gjykata, përfshirë edhe rastet e shkeljes së të drejtave të individit nga një proces i parregullt ligjor, është një kontroll subsidiar që do të thotë se individit duhet t’i ketë shterur mjetet dhe rrugët e tjera ligjore. Shterimi nënkupton që kërkuesi duhet t’i shfrytëzojë në shkallët e sistemit gjyqësor të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për vendosjen në vend të të drejtave të pretenduara. Mjetet ligjore efektive shterojnë kur në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi (*shih vendimet nr. 15, datë 18.4.2007; nr. 28, datë 23.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Meqë kërkuesi i ka shteruar mjetet e ankimit për “masën e arrestit në burg” dhe ankohet ndaj një vendimi të Gjykatës së Lartë, karakteri i këtij vendimi të ndërmjetëm që lidhet me heqjen e lirisë së individit, si përjashtim, e bën atë një vendim përfundimtar në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës dhe nenit 30/2 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

14. Për sa më lart, Gjykata çmon se shqyrtimi i pretendimeve të kërkuesit *ratione materiae* hyn në juridiksionin e Gjykatës.

B. Lidhur me themelin e pretendimeve

15. Gjykata thekson, paraprakisht, se ajo i vlerëson pretendimet e kërkuesit në drejtim të standardeve që imponon e drejta për një proces të rregullt ligjor dhe, në kontekstin e çështjes në shqyrtim, ajo vëren se pretendimet e tij kanë të bëjnë me procesin e zhvilluar nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm në lidhje me masën e sigurimit (“arrest në burg” e zëvendësuar me “arrest në shtëpi”), e cila është shuar, pas shqyrtimit të themelit të çështjes, nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Berat, me vendimin nr.88, datë 6.4.2010.

16. Megjithatë, Gjykata vlerëson se vendimi i Gjykatës së Apelit dhe i Kolegjit Penal të Gjykatës së

Lartë janë rezultat i një procesi jo të rregullt ligjor, i cili ka cenuar lirinë personale të kërkuesit. Nisur nga rëndësia e veçantë që merr pikërisht kjo e drejtë themelore, si baza e pozicionit të përgjithshëm juridik, dhe nga fakti se dinjteti njerëzor është në qendër të sistemit të lirive të sanksionuara nga Kushtetuta, me qëllim respektimin dhe mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut si dhe për të parandaluar shkeljen e tyre në të ardhmen, si pasojë e parregullsive në lidhje me procedurat e ankimit të masave të sigurimit, në rastin objekt shqyrtimi, Gjykata çmon të arsyeshme të shqyrtojë në themel pretendimet e kërkuesit, edhe pse kërkesa është paraqitur prej tij në momentin kur masa e sigurimit ("arrest në shtëpi") është shuar.

C. Lidhur me pretendimin e cenimit të së drejtës së aksesit në gjykatë dhe të së drejtës së ankimit

17. Gjykata konstaton se pretendimi i kërkuesit për cenimin e të drejtës së aksesit në gjykatë dhe të drejtës së ankimit ka të bëjë në thelb me mënyrën e interpretimit dhe zbatimit të së drejtës procedurale penale (interpretimi i neneve 249 dhe 415/1 të KPP-së) nga ana e Gjykatës së Apelit Vlorë dhe Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

18. Gjykata ka tashmë një qëndrim të konsoliduar sipas të cilit interpretimi i ligjit material e procedural, zbatimi i tij në çështjet konkrete, si dhe vlerësimi i fakteve dhe rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor. Problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave (*shih vendimet nr. 31, datë 5.7.2011; nr. 22, datë 22.7.2009 dhe nr. 14, datë 3.6.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjithashtu, nga ana tjetër, në jurisprudencën e saj Gjykata është shprehur se kushtet, kriteret dhe procedurat për caktimin, zbatimin, rivlerësimin, zëvendësimin dhe kontrollin gjyqësor mbi masat e sigurimit, veçanërisht atyre të arrestit, janë drejtpërdrejt të lidhura me respektimin e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, konkretisht me lirinë e personit dhe se këto procedura duhet të kenë karakter gjyqësor dhe të sigurojnë garancitë e duhura sipas llojit të privimit të lirisë (*shih vendimin nr. 28, datë 23.06.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Për sa më lart, Gjykata çmon se, në rastin objekt shqyrtimi, interpretimi i neneve 249 dhe 415/1 të KPP-së është i lidhur ngushtë me të drejtën e kërkuesit për një proces të rregullt ligjor (të drejtën e aksesit në gjykatë dhe atë të ankimit), prandaj Gjykata, në vijim, vlerëson t'u japë përgjigje pretendimeve të tij për cenimin e këtyre parimeve kushtetuese.

21. Sipas nenit 42 të Kushtetutës, e drejta për akses në gjykatë të referon tek e drejta që ka çdo individ për t'u drejtuar në një gjykatë që ka juridiksion të plotë për të zgjidhur çështjen. Kjo e drejtë nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 14, datë 3.6.2009; nr. 38, datë 30.12.2010; nr. 10, datë 29.3.2011; nr. 26, datë 13.6.2011; nr. 41, datë 28.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Ndërsa e drejta e ankimit, në kuptim të nenit 43 të Kushtetutës, duhet kuptuar si një mundësi e çdo individi për të pasur mjete të caktuara procedurale për të kundërshtuar në një gjykatë më të lartë vendimin e dhënë ndaj tij nga një gjykatë më e ulët. Pra, me Kushtetutë, kujtdo i garantohet e drejta për t'u ankuar të paktën një herë kundër çdo vendimi gjyqësor të dhënë ndaj tij (*shih vendimet nr. 14, datë 5.7.2005; nr. 5, datë 6.3.2009; nr. 10, datë 29.3.2011; nr. 26, datë 13.06.2011; nr. 41, datë 28.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Për këtë qëllim, dispozitat procedurale parashikojnë si mjete ankimi apelin, rekursin në Gjykatën e Lartë dhe kërkesën për rishikim (neni 407 i KPP-së), duke parashikuar aspektet formale dhe afatet procedurale për ushtrimin e këtyre mjeteve të ankimit.

23. Gjykata në jurisprudencën e saj, duke iu referuar dhe asaj të Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), ka pranuar se mbrojtja kushtetuese dhe ligjore e të drejtave dhe lirive të individit mund të realizohet vetëm kur ushtrohet brenda afateve të përcaktuara në Kushtetutë dhe ligje. Përcaktimi i këtyre afateve nuk përbën një qëllim në vetvete, por bëhet për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve dhe në funksion të parimit të sigurisë juridike (*shih vendimet nr. 17, datë 19.6.2009; nr. 5, datë 2.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese*). Mospërcaktimi i këtyre afateve do të çonte në një situatë të tillë ku konfliktet gjyqësore asnjëherë nuk do të zgjidheshin përfundimisht mes palëve dhe situata e tyre do të ishte e pasigurt, pasi në çdo moment, një e drejtë e fituar me një vendim gjyqësor, potencialisht do të mund të cenohej apo prekej me një vendim të dhënë nga një gjykatë më e lartë (*shih vendimet nr. 32, datë 2.12.2005; nr. 5, datë 2.3.2010 të*

Gjykatës Kushtetuese).

24. Në rastin objekt shqyrtimi, mbrojtësi i kërkuarit, në datë 11.11.2009, ka paraqitur ankim ndaj vendimit nr. 82, datë 1.11.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Berat, i cili ka caktuar ndaj tij masën e sigurimit “arrest në burg”. Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr. 169, datë 3.12.2009, ka vendosur mospranimin e ankimit për shkak të paraqitjes së tij jashtë afatit ligjor dhjetëditor. Kjo gjykatë arsyeton se “... ndryshe nga sa është parashikuar për ankimet e tjera, ligjvënësi për këtë lloj ankimi ka bërë një përjashtim, pasi në mënyrë taksative në nenin 249/1 të KPP-së, është përcaktuar: “Brenda 10 ditëve nga zbatimi ose njoftimi i vendimit të gjykatës, në bazë të të cilit është marrë ose është refuzuar një masë sigurimi, prokurori, i pandehuri ose mbrojtësi i tij mund të bëjnë ankim në gjykatën më të lartë”. Në referim të kësaj dispozite, që nga kjo datë 1.11.2009, të arrestuarit dhe mbrojtësit të tij, brenda 10 ditëve i ka lindur e drejta për të paraqitur ankimin kundër vendimit të mësipërm, ankim ky që duhej të paraqitej më datën 10.11.2009, por që në fakt është paraqitur në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin në datën 11.11.2009, ... , pra jashtë afatit ligjor 10-ditor”.

25. Neni 249/1 i KPP-së, në lidhje me ankimin kundër masave të sigurimit, parashikon se “Brenda 10 ditëve nga zbatimi ose njoftimi i vendimit të gjykatës, në bazë të të cilit është marrë ose është refuzuar një masë sigurimi, prokurori, i pandehuri ose mbrojtësi i tij mund të bëjnë ankim në gjykatën më të lartë” ndërsa neni 415/1 i KPP-së, dispozitë kjo me natyrë të përgjithshme rreth afateve të ankimit kundër vendimeve të gjykatës së shkallës së parë, parashikon se “Afati për të bërë ankim është dhjetë ditë. Ky afat fillon nga dita e nesërme e shpalljes ose njoftimit të vendimit”.

26. Gjykata konstaton se në lidhje me afatet e ankimit të masës së sigurimit, vetë Gjykata e Lartë, me vendim nr. 28, datë 28.2.2005, në një çështje të ngjashme me rastin objekt shqyrtimi, duke bërë interpretimin e nenit 249/1 të KPP-së, ka mbajtur qëndrimin se në afatin dhjetëditor brenda të cilit i pandehuri ka të drejtë të paraqesë ankimin, nga përmbajtja e kësaj dispozite, kuptohet që, ligjvënësi, duke përdorur fjalët “... nga njoftimi”, nuk ka përfshirë edhe vetë datën në të cilën atij i është njoftuar vendimi i gjykatës. Ky përfundim përforcohet edhe me interpretimin që i bëhet kësaj dispozite në lidhje me përmbajtjen e dispozitës së pikës 1 të nenit 415 të KPP-së, në të cilën, veç parashikimit të afatit dhjetëditor brenda të cilit duhet bërë ankimi, në formë qartësisht të shprehur, është parashikuar që ky afat fillon nga e nesërmeja e shpalljes së njoftimit të vendimit.

27. Nisur nga përmbajtja e dispozitave në shqyrtim (nenet 249/1 dhe 415/1 të KPP-së) dhe nga vetë interpretimi që këtyre dispozitave i është bërë nga Gjykata e Lartë, Gjykata çmon se afatit dhjetëditor brenda të cilit duhet bërë ankimi ndaj vendimeve për masat e sigurimit fillon nga e nesërmeja e shpalljes ose njoftimit të vendimit. Sipas këtij interpretimi, në rastin objekt shqyrtimi, rezulton se kërkuari ka paraqitur ankimin ndaj masës së sigurimit brenda afateve ligjore.

28. Nga sa më lart, Gjykata çmon se vendimi i Gjykatës së Apelit Vlorë është rezultat i zbatimit të gabuar të neneve 249 dhe 415/1 të KPP-së, si rrjedhojë e të cilit kërkuari i është cenuar e drejta e aksesit dhe e drejta e ankimit në këtë gjykatë.

29. Gjykata, gjithashtu, vëren se parregullsitë e Gjykatës së Apelit Vlorë në plotësimin e standardeve dhe elementeve të një procesi të rregullt ligjor, nuk janë plotësuar apo korrigjuar nga Gjykata e Lartë. Në këtë drejtim, Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, e aq më tepër i Gjykatës së Lartë. Kur në rekurs janë ngritur pretendime të cilat janë të rëndësishme për verifikimin e kushtetutshmërisë së procesit të zhvilluar në gjykatat e zakonshme, Gjykata e Lartë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të investohet në ekzaminimin e tyre dhe të mbajë një qëndrim të shprehur lidhur me to. Një qëndrim i ndryshëm do ta kthente Gjykatën Kushtetuese në një instancë të zakonshme, gjë që nuk është funksioni i saj (*shih vendimet nr. 21, datë 16.4.2012; nr. 4, datë 28.2.2006 dhe nr. 41, datë 29.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në rastin objekt shqyrtimi, edhe pse kërkuari në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë parashtrroi pretendime që kanë të bëjnë me kontrollin e respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor nga Gjykata e Lartë lidhur me parregullsitë e vendimit të Gjykatës së Apelit Vlorë, pretendimet e tij nuk u morën në shqyrtim nga ajo gjykatë, edhe pse në raste analoge ajo ka mbajtur një qëndrim të shprehur lidhur me to. Si rrjedhojë, Gjykata çmon se Gjykata e Lartë në funksion të rolit të saj, si gjykatë e ligjit, në kontrollin dhe respektimin e standardeve kushtetuese nga gjykatat më të ulëta duhej t’u jepte përgjigje këtyre

pretendimeve. Për këto arsye, kërkuessit i është cenuar e drejta e aksesit dhe ankimit edhe në Gjykatën e Lartë.

31. Si përfundim, Gjykata vlerëson se, edhe pse pretendimet e kërkuessit janë të bazuara, meqenëse ato kanë të bëjnë me procedurat e ankimit lidhur me masën e sigurimit, tashmë të shuar si rezultat i shqyrtimit të themelit të çështjes, shfuqizimi i vendimeve objekt kërkesë dhe, për pasojë, dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Vlorë nuk do të sillte asnjë rezultat në drejtim të garantimit të standardeve të procesit të rregullt ligjor. Për pasojë, Gjykata do të mjaftohet, në vendimin e saj, vetëm në konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor gjatë gjykimit të ankimit ndaj masës së sigurimit të kërkuessit.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor gjatë gjykimit të ankimit ndaj masës së sigurimit të kërkuessit në Gjykatën e Apelit Vlorë dhe në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë, si pasojë e mohimit të së drejtës së aksesit dhe të së drejtës së ankimit të tij në këto gjykata.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Xhezair Zaganjori, Admir Thanza, Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha.

Anëtarë kundër: Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj